

Lánovský občasník

Ročník 2 Číslo 5 – říjen 2004

Úvodní slovo ředitele. 28. říjen slavíme jako státní svátek, Den vzniku samostatného československého státu. Z dějepisu víme, že se tak událo v roce 1918 na konci první světové války. Do té doby jsme byli malou součástí evropské velmoci, s nezávislostí jsme mnohé ztratili a málo získali.

U zrodu státního útvaru stál náš první prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Malou součástí nové republiky se stala i vesnička Lánov. Ač se německy mluvícím občanům Lánova asi mnohé věci nelíbily (čeština na úřadech, školách), Masaryk byl dle zápisů v kronikách považován i u nás v tehdy německé škole povinně za postavu veskrze kladnou.

Kolo dějin se dozadu otočit nedá. Historie československého státu skončila prvního ledna 1993. Československo tedy existovalo přesně 75 let a dva měsíce. Ve vztahu k dějinám lidstva nepatrný časový zlomek.

Společná fotografie našich chorvatských nezletilců. Stojící zleva: Jakub Javor, Denis Kříž, Honza Hlava, Jakub Kynčl, Ondřej Bartoš, Kristýna Bartošová, Pepa Teichman, Terežka Čermáková, Veronika Novotná, Veronika Nechanická, Ladka Koulová, Maruška Tryznová, Markéta Fišerová, Jára Koula, Vlád'a Středa, Anička Vocásková. Sedící zleva: Zdeněk Zemánek, Marek Přivratský, Jindra Zelinka, Martin Lelek, Kuba Vocásek, Sven Kynský, Tomáš Bachtík, Katka Bachtíková, Pavlínka Středová, Katka Horáková, Lucka Mašková. (foto Bartoš)

Chorvatsko 2004. Plně obsazený autobus se 3. září rozjel na dalekou osmnáctihodinovou cestu do městečka Zaton v severní Dalmácii. Naše cesta vedla přes Moravu, Slovensko, Maďarsko a Slovinsko (rakouské dálniční poplatky jsou pro naše autodopravce příliš vysoké). Celou dobu pobytu nám mimořádně přálo počasí, a to i v noci, kdy se citelně ochlazovalo a dobře se nám spalo. Program byl až nechtěně jednotvárný, moře a zase moře... A také velký bazén se sladkou vodou. Pojedeme příští rok zase? Z mnoha drobných příhod, u kterých jsme se zasmáli, nebo naopak nazlobili, vybírám tři.

Příhody chorvatské

Svenovo bloudění

Krátce po příjezdu roznesla se mezi osazenstvem výpravy tragická novina: Sven Kynský se nevrátil z toalety!

Šestiletý klučina se na záchod vypravil odvážně sám a nenašel již cestu zpět. Kdo měl ruce a nohy a hlavně rozumný věk, vydal se Svena hledat. Obrovský kemp dával tušit, že to nebude úkol lehký. Po mnohaminutovém pátrání nalezla plačícího hochu Jana T. – u toalet vzdálených asi sto padesát metrů od našeho dočasného bydliště.

Zajímavé bylo jinochovo vyprávění: „Ujal se mě jakýsi pán. Mluvil česky, ale já jsem mu vůbec nerozuměl.“ (Pán, zřejmě cizinec, se pravděpodobně pokusil Svena dovést na recepci.) Sven pokračoval ve vyprávění: „Pána jsem se bál, a tak jsem se mu vytrhl a utekl.“

Kámen nám spadl ze srdce, dnes je to jen k smíchu.

Noční hrátky

Na středeční soumrak připravil tříčlenný tým (Křmářová, Bartoš O. + Bartoš M.) pro všechny děti malou orientační hru. Na trase několik set metrů dlouhé a vyznačené krepovými fáborky se šest hlídek pustilo do řešení patnácti úkolů z literatury, přírodopisu, zeměpisu a historie. Pouze jedné hlídce se podařilo odpovědět bezchybně na všechny otázky, takže o vítězství nebylo při vyhodnocení pochyby.

Malou kaňkou na akci se stal rozbitý nos Kuby Kynčla a strach Svena Kynského.

Bartošův ponožkový čaj

Píše se druhý den pobytu v zatonském kempu. Tak jako ostatní klienti i vůdce Bartoš má připravenou láhev na pití, kterou si bude brát s sebou k moři.

Bartoš jako zkušený a protřelý cestovatel ví, že k cestování patří i umění šetřit místem, umění úsporného balení zavazadel. Jako nádobu na pití si připravil nerezovou litrovou termosku. Před odjezdem doma ve Vrchlabí ji naplnil ponožkami stočenými do klubíček a liboval si, kolik místa v kufříku ušetřil.

Vraťme se zpátky do Zatonu. Bartoš vybaluje termosku. Vytahuje jedny ponožky. Druhé ponožky. Třetí. Čtvrté. V tu chvíli je odvolán k neodkladné záležitosti.

Mezitím Hana Horáková připravuje čaj a šťávu pro všechny. Bartoš ji na odchodu prosí, aby mu teplým čajem naplnila připravenou termosku. Hana samozřejmě ochotně vyhověla.

Termoska putuje s Bartošem celý den. Na pláž, z pláže. A znovu. Konečně Bartoš nalévá poslední čaj. Všimne si, že termoska není úplně prázdná, že se v ní něco záhadně pohybuje. Jedny ponožky přeci jen zůstaly uvnitř. Ač vyprané, přesto dodaly čaji originální příchut'. Bartoš přežil. A co víc. Z jeho termosky nikdo pít nechtěl, takže mu její obsah byl vždy plně k dispozici.

Harrachov, Paseky. V úterý 5.10. jste společně (8. a 9. třída) strávili den na zajímavé exkurzi. K rozhovoru jsme si pozval zástupkyně z osmé i deváté třídy.

q Můžete nám přiblížit, kam jste vlastně jeli?

Andrea Machalická (dále AM): Do Harrachova. Měli jsme namířeno do sklárny. A k Mumlavskému vodopádu.

Aneta Tryznová (dále AT): A do Pasek nad Jizerou. Do muzea – Památníku zapadlých vlastenců.

q Co zajímavého jste viděli ve sklárně?

AT: Skláře při práci a také spoustu jejich výrobků – skleničky, postavičky, prasátka, těžítka, vázy, svícny a poháry.

AM: Těžítka ve tvaru jablka se vyvázejí dokonce do Spojených států do New Yorku.

q Ve výrobní hale skoro u stropu je k vidění socha. Koho představuje?

AM: Jedná se o sochu Sv. Floriána.

AT: Svatý Florián je patronem hasičů a sklářů. Chrání je před požáry a popálením.

q Co vám nejvíce utkvělo v paměti?

AM: Ukázka zajímavých výrobků. Nejvíce se mi líbily sošky zvířat, svícny a skleničky.

AT: Udivilo mne, že na konci výrobní linky má sklo teplotu 400 stupňů. A chladne potom v chladících pecích.

q Poté následovala procházka k vodopádu řeky Mumlavy. Máte z ní nějaké zajímavé zážitky?

AT: Pro mne byl zážitkem pan ředitel, který cestou k vodopádu cvičil na liščí stezce.

AM: Vyděsilo mne, když Lucka Kopecká na liščí stezce spadla z velkého balvanu. Naštěstí se jí nic nestalo.

q Nad vodopádem jste si prohlíželi obří hrnce. Co to je?

AT, AM: Jsou to útvary v žule vytvořené vířivým pohybem vody. Vznikaly strašně dlouho.

q Z Harrachova jste autobusem přešli do Pasek nad Jizerou. Cílem bylo zdejší malé muzeum. Co zajímavého jste viděli, co jste se dozvěděli?

AM: Viděli jsme, jak se pracuje na opravdovém tkalcovském stavu. A prohlédli jsme si staré hudební nástroje – dílo zdejšího učitele Věnceslava Metelky.

AT: V přízemí je výstava o staré pasecké škole. Mohli jsme si sednout do starých školních lavic, byly zde vystaveny staré školní pomůcky a předměty: penály, učebnice, kalamáře, pera, tašky a sešity. Ve třídě mají dokonce i žákyni – dřevěnou pannu ve stěm oblečení.

q Vedle muzea stojí starý pasecký kostel. Prohlédli jste si ho?

AT: Bohužel jsme se dostali jen ke vnitřním dveřím, takže jsme vnitřek viděli jen přes dveřní sklo.

q Jak byste exkurzi zhodnotily celkově?

AM: Byl to příjemně strávený den, jen mi byla trochu zima.

AT: Exkurze byla sice pěkná, ale na můj vkus příliš dlouhá. A taky mě docela bolely nohy. **Ptal se: Martin Bartoš**

Po náročné prohlídce harrachovské sklárny. Zleva: Vítek Pucher, Přemek Plecháč, Bára Lemberková, Pavlína Škaldová, Oldřich Polásek, paní učitelka Krulišová, Pavlína Jančulová, Lucka Kopecká, Petra Hanušová, Pavel Kříž, Veronika Šarounová, Petr Polák, Jiří Zaňka, Pavel Farský.

(foto Bartoš)

Zápisky z exkurze pro zasmání:

q *V Pasekách mají Muzeum tří bratrů – Karla, Václava a Raise. (Ondra Schmidt)*

q *Viděli jsme můstky na skokany. (Pavel Farský)*

q *V Harrachově bylo druhé mistrovství světa ve sklářství. (Martin Hájek)*

q *V budově MNV je Pamětník zapadlých vlastenců. (Tomáš Kynský)*

q *Paseky – Pěkné Muzeum zapadlých bratrů. (Marek Čermák)*

Policejní stát?! V médiích je až příliš často rozebírána výše učitelova platu. Objevují se různá čísla, taková, která si ten který redaktor vymyslí. Jak je to ve skutečnosti, dozvídáme se nezvratně z povinného čtvrtletního hlášení, takzvané Pé jedna nula čtyřky. Při vyplňování výkazu za naši školu se u stavu učitelského vždy objevuje červené varování: průměrná výše platu je mimo očekávané rozpětí. Buď tedy máme u nás platy nízké oproti průměru (vtip), nebo vysoké. Lánovský průměr se ovšem ani zdaleka neblíží zveřejňovaným oficiálním číslům.

Od prvního ledna dostanou policisté přidáno. Jejich průměrný hrubý plat bude činit 32 000 korun (ano, čtete dobře, dvaatřicet tisíc za měsíc). Přidáno dostává ten, koho stát potřebuje. Stát, který potřebuje policisty, je státem policejním. Dobře placení policisté se jistě budou chtít vytáhnout a dosahovat při své práci skvělých výsledků. Policejní stát používá své policisty zejména k šikanování normálních a bezúhonných občanů. V Evropě podobnou situaci najdeme. Například v Bělorusku. Těšme se!

Naše škola se snaží pracovat na poli prevence užívání návykových látek (Sám sebou, o průběhu a výsledku poslední akce se dočtete na jiném místě). Každoročně se snažíme získat finanční prostředky. Dostat několik tisíc od státu prostřednictvím krajského úřadu je docela složité a vyžaduje to značnou administrativu a přesné vyúčtování. Léčba jednoho alkoholika nebo narkomana stojí mnoho set tisíc korun. Potřebovali bychom školního psychologa. Nejsou na něj peníze. Na ubytování vrahů a násilníků v nápravných zařízeních je peněz dost.

Policisté i učitelé se ve svých oborech dále vzdělávají. U policie prý platí zásada, že vzdělávání v oboru je plně hrazeno ze státních prostředků. U učitelů je to trochu jinak. Lánovská škola disponuje na rok prostředky zhruba ve výši dvanáct a půl tisíce korun. Čtete dobře. Z nich se částečně hradí i cestovní náklady. Na jednoho pedagoga přepočteno se jedná přibližně o sedm set korun na rok. Jezdíme do Trutnova, Jičína nebo Hradce Králové. Ceny jednotlivých akcí se pohybují od 100 korun výše. Plus cesta. Poplatky za některé zajímavé akce se ovšem pohybují třeba i ve výši tisícikorun. Jazykové vzdělávání se za stokoruny pořídít nedá. Učitel – 3 levné akce za rok a dost.

Asi nabídnou policii své služby. Třeba jako korektor jejich často nádherně sepsaných protokolů. Stačit mi bude policejní plat mírně podprůměrný. **Martin Bartoš**

Sám sebou – seminář pro 4. a 5. třídu.

• **Jedenáctého října jste se zúčastnili zajímavého programu. Co se vám nejvíce líbilo?**

David Mikšík (dále DM): Část programu, kterou vedla policistka v hodnosti poručíka a která se týkala šikanování.

Jára Škoda (dále JS): Stanoviště v informačním centru. Viděli jsme tady, co s člověkem udělá alkohol. Vyprávěli

jsme si, co všechno špatného se kvůli alkoholu může stát nebo se už stalo.

• **Pracovali jste na třech stanovištích (v prodejní nábytku paní Omrtové, v zasedací síni obecního úřadu a v pěkné učebně informačního centra. Co se vlastně na jednotlivých stanovištích odehrávalo?**

JŠ: V nábytku jsme si povídali o šikaně a paní policistka nám vyprávěla i o svých dětech, o tom, jak je trestá. Vlastně se jednalo o šikanování mezi sourozenci. Starší dokonce rozbil mladšímu hlavu o topení.

DM: V infocentru si moje skupina vybrala kouření. O něm jsme si povídali a dívali jsme se na videoukázky. Paní doktorka se nás ptala, jaké známe další nebezpečné látky. Na obecním úřadě jsme si povídali s psychologkou.

• **Jedním z probíraných témat bylo také šikanování. Jak vidíte situaci na naší škole?**

DM: I u nás se šikanuje. Když jsem byl v první třídě, zažil jsem to vlastní kůží.

JŠ: Myslím si, že je to i u nás ve třídě, když silnější mlátí slabšího.

• **Paní doktorka Kašparová s vámi probírala problematiku kouření (alkoholismu). Co vám z jejího programu nejvíce utkvělo v paměti?**

JŠ: Na videu jsme viděli, co všechno alkohol v těle dokáže způsobit. Ten, kdo pije často alkohol, má menší mozek než abstinent.

DM: Kuřák má menší plíce než nekuřák.

• **Mluvili jste o programu také se svými rodiči nebo kamarády?**

DM: Ve třídě jsme si navzájem sdělovali své zážitky.

JŠ: Mluvil jsem o tom doma s maminkou a starším bratrem.

Vybráno ze závěrečného hodnocení žáky:

- Překvapilo mne, že když jsem v místnosti, kde se kouří, že i když nekouřím, že to vypadá, jako kdybych kouřila.
- Řeknu mamce, že nemá kouřit ani pít.
- Moc se mi to líbilo, protože jsem se moc naučila. A nikdy to nebudu zkoušet. Doufám.
- Chtěla bych, aby to zase někdy bylo.

Na čtvrtou hodinu odpolední tétož dne jsme plánovali setkání paní doktorky Kašparové s Vámi rodiči. Pro Váš pramalý zájem jsme celou akci zrušili. Omlouváme se té zodpovědné menšině, která měla chuť se s paní doktorkou setkat a popovídat si s ní. Pro ostatní je na místě výtky. Chcete-li, abychom my pracovali pro Vaše děti, dělejte pro ně něco i Vy.

Další pokračování tentokrát pro šestou a sedmou třídu plánujeme na konec listopadu. Dvoudenní výjezdní seminář se uskuteční nedaleko Špindlerova Mlýna. Na dopravu a stravu budou žáci přispívat 120,- Kč.

První zasedání žakovského parlamentu. Dne 19. října se ve sborovně sešli zástupci všech tříd k první schůzce nového školního orgánu. Za jednotlivé třídy byli přítomni: Kateřina Neumannová, Luboš Hebký, Matěj Kmínek, Pavel Kolman, Kateřina Finková, Richard Novotný, Petr Jeništa, Veronika Nechanická a Jan Novák. Zápisu se ujal Honza. Hlavním bodem programu byla adopce afrického dítěte.

Našli jsme sedmiletou dívku a učinili jsme první krok adopce. Zaregistrovali jsme se jako její případní rodiče. Během tří týdnů (asi do 10. listopadu) budeme vědět více. Vše zveřejníme na kabelové televizi a nástěnce ve škole.

Zapsal: J. Novák

Žakovské perličky:

- q *Slunce je obrovská koule jaderných bombiček. (Matěj Živnůstka)*
- q *Domácí úkoly dostáváme, abychom se potrénovali a aby se procvičili i rodiče. (Jakub Javor)*
- q *Jedna z politických stran v 19. století – Malostranská. (Vítek Pucher)*
- q *Domácí úkoly dostáváme, abychom měli doma co dělat. (Tereza Čermáková)*
- q *Domácí úkoly dostáváme, abychom se doma nenudili a aby nás v obchodě neošidili. (Ladislava Koulová)*
- q *Vajíčka obojživelníků jsou z rosiňolu. (Jakub Kynčl)*
- q *Předchůdce člověka: homo astonolobit (asi australopithecus) (Tomáš Burian)*

Literární okýnko

Již podruhé v tomto školním roce Vás, příznivce literatury, z celého srdce zdravím v našem literárním okýnku. Věřím, že i tentokrát si z mé malé nabídky vyberete a povzbudíte svou mysl i ducha.

Ve svém prvním zastavení Vás opět pozvu k rozhlasovým přijímačům. Český rozhlas 3 Vltava vysílá každý podvečer v 18.30 v rámci četby na pokračování pábítelské vyprávění Bohumila Hrabala Obsluhoval jsem anglického krále. Zaposlouchejme se tedy do barvitého příběhu o životě člověka, který nás svým povídáním příjemně osvěží. V sobotu 30. října ve 14.00 se můžeme nechat unést opět na vlnách rádia Vltava do dob dávno minulých a prožít život velkého malíře Michelangela Buonarottiho ve hře s názvem Sonet tesaný do kamene od Jana Bergera.

Doufám, že i vy dospěláci jste nahlédli do nové nabídky klubu Fragmentu, přestože je určena především našim menším čtenářům. Na základě ohlasů současných i minulých jsem přesvědčena, že tato nabídka má své příznivce. Za opravdu pozoruhodné ceny jsou zde nabízeny velmi zajímavé tituly – encyklopedie, které by neměly chybět v žádné žakovské knihovně, např. Encyklopedie zvířat, Svět zvířat, Gigantické stavby, Samovládci a diktátoři či 500 otázek a odpovědí (tuto publikaci doporučuji i všem rodičům, protože právě na Vás vaše děti rovněž „útočí“ se svými otázkami z různých vědních oborů), v katalogu ovšem nechybí ani poutavé dobrodružné příběhy či četba pro dívky a menší školáky.

A co zaujalo v poslední době mě v literárním světě? Nepřináším žádné žhavé novinky z knižních pultů, ale i přesto se s vámi musím o svou čtenářskou zkušenost podělit. S menšími časovými intervaly se mi do rukou dostaly knihy od filmové dokumentaristky Olgy Sommerové O čem sní ženy 1, 2 a také volné pokračování O čem ženy nesní. Všechny nás jistě překvapí, s jakou otevřeností Sommerová vede své rozhovory s blízkými i vzdálenými přítelkyněmi o jejich někdy až opravdu trpkých osudech. Kniha je podle mého názoru inspirující četbou pro ženy i muže, protože se dotýká jejich společného soužití, partnerství, lásky i výchovy dětí. Právě tyto důvěrné výpovědi cizích žen, které se stávají našimi přítelkyněmi, nám mohou pomoci vyrovnat se s našimi niternými pocity a problémy. Nepochybně jsou všechny tři knihy vážnou sociologickou studií našich mezilidských vztahů. Prostřednictvím upřímně smutných i veselejších rozhluv nahlédneme do vlastních hlubin lásky, po které všichni tolik toužíme.

Závěrem Vám chci popřát krásně barevný podzim nejen venku za okny, ale hlavně uvnitř Vás samotných.

Nina Krčmářová

Školní vzdělávací program. Mnozí z Vás jste jistě slyšeli v rádiu či v televizi nebo jste se dočetli v tisku, že ministerstvo školství ověřuje na padesáti pilotních školách novou školskou koncepci. Veřejné sdělovací prostředky Vás bohužel povětšinou informují velmi nepřesně a zkráceně, pokusím se tedy krátce Vám vysvětlit, co vlastně rámcový vzdělávací program a z něho vycházející konkrétní školní vzdělávací program řeší.

O tom, že je potřeba české školství změnit, se mluví přesně patnáct let. Současné ministerstvo hodlá školství změnit opravdu radikálně. Hlavním smyslem docházky do základní školy nebude obsah učiva a poznatky, vědomosti a dovednosti žáka, ale jeho kompetence.

V etapě základního vzdělávání jsou za klíčové kompetence považovány:

- q kompetence k učení;
- q kompetence k řešení problémů;
- q kompetence komunikativní;
- q kompetence sociální a personální;
- q kompetence občanské;
- q kompetence pracovní.

Seznámím Vás nyní s první klíčovou kompetencí:

Kompetence k učení

Na konci základního vzdělávání žák:

✓ *vybírá a využívá pro efektivní učení vhodné způsoby, metody a strategie, plánuje, organizuje a řídí vlastní učení, projevuje ochotu věnovat se dalšímu studiu a celoživotnímu učení,*

✓ *vyhledává a třídí informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívá v procesu učení, tvůrčích činnostech a praktickém životě,*

✓ *operuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, uvádí věci do souvislostí, propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na matematické, přírodní, společenské a kulturní jevy,*

✓ *samostatně pozoruje a experimentuje, získané výsledky porovnává, kriticky posuzuje a vyvozuje z nich závěry pro využití v budoucnosti,*

✓ *poznává smysl a cíl učení, má pozitivní vztah k učení, posoudí vlastní pokrok a určí překážky či problémy bránící učení, naplánuje si, jakým způsobem by mohl své učení zdokonalit, kriticky zhodnotí výsledky svého učení a diskutuje o nich.*

Podrobnosti o všech ostatních kompetencích uvedu postupně v dalších číslech našeho občasníku.

Školní vzdělávací program si vytvoří každá škola samostatně. Získává zároveň velkou svobodu v oblasti obsahu výuky, názvu jednotlivých předmětů, způsobu hodnocení výsledků (rovnocenné je slovní a číselné „známkování“). Na druhém stupni dojde postupně k poměrně vysokému navýšení počtu vyučovacích hodin, abychom se vyrovnali hodinové dotaci na nižším stupni gymnázia. Trendem je přechod od tradičního frontálního způsobu výuky k moderním vyučovacím metodám.

V úvodu jsem se zmínil o padesáti pilotních školách. Do jakž takž úspěšného konce dospěla pouhá šestnáctka. Důkaz, že celá záležitost není jednoduchá. Pro postupný povinný přechod všech škol k výuce dle vlastního programu existuje harmonogram. Povinným termínem je 1.září roku 2007, kdy se na základě nových školních vzdělávacích programů začnou učit všichni prvňáčci a

šestáci. Podle harmonogramu dojde k úplnému zavedení nové koncepce ve školním roce 2011-2012.

Není těch informací trochu moc? Vězte, že text rámcového vzdělávacího programu obnáší poctivých sto deset stran textu A4. Už se novou bibli začínáme učit nzapaměť.

Martin Bartoš

Informace pro žáky, rodiče i veřejnost.

- q Nezapomeňte, že podzimní třídní schůzky se konají v úterý 9. listopadu!
- q Nové hřiště je možné užívat veřejností na základě stanoveného provozního řádu. Přesné informace získáte na tel. **499 432 212** (škola – Čermáková, Krulišová, Bartoš), **499 522 273** (paní Krulišová), **499 522 407** (paní Čermáková).
- q Na jedenáctého listopadu plánujeme zopakování loňského martinského lampiónového průvodu, opět na trase od hotelu Lánovský dvůr k základní škole. Podrobnosti včetně legendy o Sv. Martinu uveřejníme na kabelové televizi.
- q I letos se chystáme uspořádat pro žáky sedmé třídy lyžařský kurs. Pokud napadne sníh, pojedeme už v prosinci na penzion Toman pod Špindlerův Mlýn. Počet doplníme zájemci z 8. a 9. třídy. Předpokládaná cena cca 1000,- Kč.

q Děkujeme chlapcům z deváté třídy a dalším žákům, kteří přiložili své ruce k dílu a zasloužili se o zprovoznění nového hřiště.

Burza sportovních potřeb

Lyže sjezdařské i běžecké, boty sjezdařské i běžecké, hole, brusle (i kolečkové), jízdní kola, oblečení výhradně zimní, sportovní obuv

Příjem věcí:

☀ pondělí 8.11. od 15.30 do 17.30

Prodej:

☀ úterý 9.11. od 14.30 do 17.00

Výdej peněz a neprodaných věcí:

☀ úterý od 17.00 do 18.00

Budova A ZŠ Lánov

Vydává ZŠ Lánov. Uzávěrka příštího vánočního čísla je v pátek 17.12. Na Vaše náměty, připomínky, reakce a příspěvky se těšíme zejména na adrese zslanov@iol.cz.